

DECIZIA Nr. 23/2005

Deoarece contestațiile sunt îndreptate împotriva aceluiași act de control, iar autorii contestațiilor sunt asociați și administratori ai societății comerciale controlate, se vor conexe cele două contestații și se va da o singură decizie de soluționare.

. În motivarea contestațiilor se susține următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată la control pentru facturile emise de societatea comercială în luna ianuarie 2004, în sumă de xxx lei, contestatorul consideră că nu trebuia calculată întrucât „ se referă la fondurile speciale (respectiv taxa de drum), marfa se afla pe stoc încă din luna decembrie 2003, a fost achiziționată fără TVA deductibilă, conform legislației în vigoare la data respectivă.”

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societatea comercială și neacceptată la control, în sumă de xxx lei, în contestație se afirmă că este aferentă cheltuielilor cu telefonul și că „ această sumă se referă la o situație de plată aparținând societății noastre și eliberată de către SC xxx; în timpul controlului am solicitat firmei de telefonie mobilă eliberarea în copie certificată a facturii (care nu a ajuns la vremea respectivă în posesia noastră).”

Referitor la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, contestatorul arată că în raportul de inspecție fiscală „se specifică că societatea a datorat suma de xxx lei, s-a virat suma de xxx lei conform anexei 9, unde nu am găsit o asemenea sumă.”

Cu privire la calculul impozitului pe profit suplimentar, dobânzi și penalități aferente pentru veniturile în sumă de xxx lei, considerate la control ca neînregistrate în contabilitate de către societatea comercială în anii 2002 și 2003, contestatorul susține că „ facturile cuprinse în anexa 12 au fost înregistrate în contabilitatea societății în anul 2003 și chiar au fost încasate de aceasta, fapt probat prin rulajul creditor al contului curent deschis la Bac Post xxx și din care s-au efectuat plăți conform rulajului debitor al acestui cont, fapt probat cu copii după extrasele de cont cât și cu balanța de verificare încheiată la data de 31.12.2003 și pe care le anexez.”

Se mai contestă faptul că suma de xxx lei, ce reprezintă diferența dintre veniturile de xxx lei cuprinse în balanța după care s-a făcut controlul și veniturile de xxx lei din declarația fiscală, balanța de verificare și bilanțul contabil întocmite la 31.12.2002 și depuse la organul fiscal, a fost considerată ca o neconcordanță între evidența contabilă și declarațiile depuse la Administrația finanțelor publice și nu ca o nedeclarare de venituri.

Raportul de inspecție fiscală nr. xxx întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală a D.G.F.P. xxx cuprinde constatările rezultate în urma verificării la SC xxx a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului consolidat de stat pe semestrul I 2004, precum și a aspectelor sesizate în Adresa Inspectoratului de Poliție a Județului xxx nr. xxx.

Dintre constatările consemnate în actul de control în urma inspecției fiscale, se rețin cele contestate, după cum urmează:

- În luna ianuarie 2004 societatea a emis facturi fără a colecta TVA în sumă de xxx lei, încălcând art. 137, alin.2,lit. a) din Legea nr. 571/2003 care prevede că „ se cuprind în baza de impozitare a TVA impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede astfel.”

- În luna iunie 2004 societatea a înregistrat TVA deductibilă în sumă de xxx lei aferentă cheltuielilor cu telefonul fără a avea document justificativ, încălcând art. 145, pct. 8, lit. a) care precizează că „ pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu (.....) factura fiscală.”

- Referitor la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, în raportul de inspecție se susține că societatea datora pe perioada verificată suma de xxx lei achitată integral iar la încheierea controlului avea virată în plus suma de xxx lei (anexa 9).

În Procesul verbal încheiat în data de 28.10.2004 se precizează că la cercetările efectuate de organele I.P.J. xxx au fost identificate două carnete de facturi din cele trei estimate în Procesul verbal nr. xxx.

Conform facturilor emise din cele două carnete, cuprinse în anexa 12, s-a stabilit la control venituri totale neînregistrate de societatea comercială pe anii 2002 și 2003 în sumă de xxx lei, pentru care s-a calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de xxx lei și corespunzător dobânzi de xxx lei și penalități de întârziere aferente de xxx lei, cuprinse în anexa 14.

Din analiza actelor și documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivele invocate de societatea contestatoare și constatările organului de control, în raport cu actele normative invocate, se rețin următoarele:

Inspectoratul de Poliție a județului xxx prin Adresa nr. xxx, înregistrată la D.G.F.P. xxx sub nr. xxx a solicitat, în urma cercetărilor efectuate în dosarul penal privind asociații și administratorii SC xxx, dispunerea efectuării unei noi verificări financiar-contabile la societatea respectivă pentru perioada ianuarie 2001 - iulie 2004 pentru verificarea și clarificarea din punct de vedere fiscal a unor aspecte enumerate în adresă.

Rezultatele verificării prin sondaj a documentelor puse la dispoziție de către societate s-au consemnat în Raportul de inspecție fiscală, înregistrat la organul fiscal sub nr. xxx, și procesul verbal încheiat la 28.10.2004, anexă la raportul de inspecție fiscală.

Un exemplar din Raportul de inspecție fiscală nr. xxx și din procesul verbal anexă încheiat în data de 28.10.2004 au fost înaintate Inspectoratului de Poliție a județului xxx cu Adresa nr. xxx pentru continuarea cercetării penale și clarificarea aspectelor solicitate .

În virtutea principiului de drept conform căruia „penalul ține în loc civilul”, astfel cum este stipulat în art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform căruia „judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”, rezultă că organele administrativ-jurisdicționale nu se pot pronunța pe fondul cauzei mai înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Organul de soluționare al contestației reține că prioritatea de soluționare în acest caz o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei.

În drept, art. 183 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede că: „Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când : a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 185 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Suspendarea contestațiilor formulate de administratorii SC xxx până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

